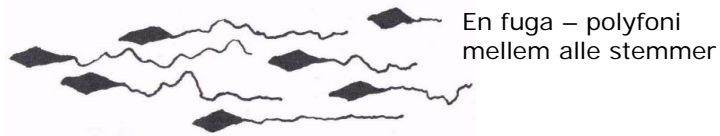
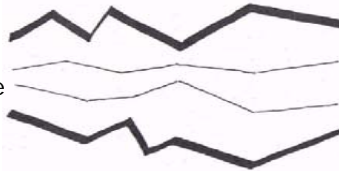

Barok – klassik - romantik

Barok:

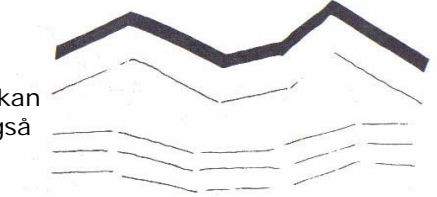

Continuo-homofori
Yderstemmerne er to selvstændige frie melodier, mens understemmerne støtter dem.

Klassik og romantik:

Homofori
Melodien styrer de andre stemmer, der kan spille melodi, men også spille mere akkordorienteret – grundtoner, flydestemmer.

Barok 1600-1750

- Vidtspundne kurver. Uendelig melodi. Ikke altid sangbar.
- Ensartet rytme. Fast puls. "walking bass".
- En ide uden stemningskift.
- Det motiviske stof der åbner satsen bearbejdes v.h.a. gentagelse, variation, sekvenserigt mm.
- Få hvilepunkter.
- Polyfoni (alle stemmer er mere eller mindre selvstændige) eller continuo-homofoni (yderstemmerne er de vigtige).
- Brug af continuo-ledsagelse: Satsens fundament er cembalo og kontrabas. Cembalo spiller akkorder og kontra-bassen spiller basstemmen.
- Tung, sirlig, ornamentrig musik. Højtideligt.

Klassik 1770-1820

- Symmetrisk opbygning (2-takts, 4-takts, 8-takts moduler).
- Mere sangbar melodi ("folketone"?).
- Mange kontraster (evt brud) i melodi, dynamik, instrumentering, stemning ...
- Mange hvilepunkter.
- Homofoni: De andre stemmer underordner sig melodien. De kan støtte melodien eller akkompagnere melodien (spille akkorder).
- Bassen udformes mere efter harmonierne og ikke i samme grad som en selvstændig melodi .
- Let, enkel karakter. Ofte
- Polyfone elementer inddrages for at gøre det avanceret! (bl. a. for at udligner forskellen mellem melodi og akkompagnement).

Romantikken 1815-1900

- Musikken er i *stadig* udvikling. Store stemningskift. Musikken er mindre "klar" og overskuelig i formen.
- Det melodiske kan være enkelt, men hen gennem romantikken bliver melodien så heftig/personlig at den af og til "forsvinder".
- Musikken udtrykker *følelser* – musikken fortæller en "historie".

I romantikken fortsætter den homofone skrivemåde fra wienerklassikken, men på en lang række punkter *dynamiseres* musikken:

- Orkesteret vokser. Flere instrumenter. Flere forskellige instrumenter.
- Violinen er stadig et centralt instrument, men ikke altid det der er i centrum.
- Opløsning af strukturerne leder også til eksperimenter med en mere polyfon skrivemåde i romantikken som *et af eksperimenterne*.